

[Olav Olsen.]

Behandlingen af Lovforslaget om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder, altsaa et tilsvarende Lovforslag som det, vi her behandler, siger følgende, som findes paa Sp. 4055:

„Som jeg allerede har sagt, og som de paagældende Kredse ogsaa vil vide, er jeg og hele mit Parti stemt for, at vi skal værne Samfundet, hvor der begaaes Misgreb. Dette har jeg ogsaa sagt paa et større industrielt Møde, som blev afholdt her i København i Efteraaret. Jeg vil udtale min Beklagelse af, at disse Kredse ikke fulgte den Henvendelse, som jeg ved denne Lejlighed rettede til dem. Jeg udtalte, at man kunde være forvisset om, at alle Partier ønskede at værne Samfundet mod uretmæssige Overgreb, og at de ud fra dette Synspunkt burde arbejde med til at faa Loven affattet paa en saa god Maade som muligt.“

Med disse Udtalelser i mente forstaaer jeg ikke det konservative Folkepartis Stilling til denne Sag.

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed gøre et Par Bemærkninger, der viser, at en Lov som denne er paakrævet. Man har her i Landet en Form for Omsætning af Varer, der maaske er en Eftervirkning af Krigstidens og Efterkrigstidens Udskejelser fra, hvad der var ret og rimeligt, men som ikke tager noget Hensyn til Tidens Krav, saaledes som alle i Produktionen har gjort. Man tager utilbørlige Priser for mange Varer, man søger at tage Retten fra den fri Købmand til at købe og sælge. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremdrog i Aftes mange Eksempler herpaa; jeg kunde fortsætte med mange flere Eksempler paa, hvorledes man søger at tvinge Købmændene til kun at sælge visse Varer med en Avance paa 20—50 pCt., i enkelte Tilfælde endnu højere.

Denne Handels- og Omsætningspraksis har kunnet gaa uden væsentlig at nedsætte Forbruget, saa længe Tiderne var rimelige; men nu, da vort største Erhverv er inde i en Krise af den alvorligste Art, er det nødvendigt at ændre disse utilbørlige Forhold, da de ellers vil faa skæbnesvangre Følger for andre Erhverv, der helt eller delvis er afhængige af Land-

brugets Købeevne. Da der hersker megen Uklarhed med Hensyn til, hvor meget Landbrugets Indtægtsnedgang betyder i Penge, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse nævne et Par Tal fra Januar Maaned. Jeg skal gøre det ganske kort og kun nævne, hvad Danmarks Eksport af Smør og Bacon i Januar 1930 og Januar 1931 har udgjort ifølge Landbrugsraadets Statistik.

I Januar 1930 udførtes der 14 093 Tons Smør til en Værdi af 43 Mill. Kr., i Januar 1931 udførtes der 14 094 Tons til en Værdi af 32½ Mill. Kr. Kvantumet var altsaa det samme, men Beløbet var faldet 11½ Mill. Kr. for denne Maaned. Af Bacon udførtes der i Januar 1930 23 380 Tons til en Værdi af 44 796 000 Kr., og i Januar 1931 udførtes der 32 787 Tons til en Værdi af 39 778 000 Kr. Hvis man regner det om, som man jo bør gøre for at sammenligne de to Maaneder, saaledes at man regner med samme Kvantum i 1931 som i 1930, kommer man til, at Værdien af Udførselen af Bacon har været 28 359 940 Kr. Efter disse autentiske Tal har altsaa Danmark i Januar Maaned faaet mindre hjem end Aaret før, et Beløb af 11½ Mill. Kr. for Smør og 16½ Mill. Kr. for Bacon, i alt 28 Mill. Kr. Regner vi med, hvad vi desværre maa, at dette fortsætter sig Aaret igennem, betyder det alene paa disse to Udførselsvarer en Mindreindtægt for Danmark paa 336 Mill. Kr. Det er Tal, der vækker til Eftertanke.

Formanden: Det vedrører ikke Sagen.

Olav Olsen: Det vedrører det, jeg gerne vilde sige med Hensyn til, hvorfor dette Forslag er støttet af Landbruget. Disse Tal nævner jeg ikke for Landbrugets Skyld — det har desværre mærket dem —, men for at den øvrige Del af Samfundet maa forstaa, hvor alvorlige Forholdene er.

Nu vil mangan god Københavner sige, at naar Forholdene er saadanne, saa er Landbruget til Ladegaarden. Men det er ikke rigtigt, Købeevnen nedsættes, og det, der bliver tilbage, efter at de nødvendige Udgifter er afholdt, bliver et saa lille Beløb, at hvis ikke man fra Handelens og Industriens Side forstaaer Tidens Krav, saa vil Forbruget af Industriens Varer